

1413

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW¹⁾

z dnia 28 października 2009 r.

w sprawie należności przysługujących funkcjonariuszom celnym z tytułu podróży służbowych odbywanych na obszarze kraju

Na podstawie art. 156 ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o Służbie Celnej (Dz. U. Nr 168, poz. 1323) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) zakres pojęcia podróży służbowej;
- 2) warunki oraz wysokość ustalania należności przysługujących funkcjonariuszom celnym, zwanym dalej „funkcjonariuszami”, z tytułu podróży służbowych odbywanych na obszarze kraju;
- 3) sposób rozliczania się funkcjonariusza.

§ 2. Użyte w rozporządzeniu określenia oznaczają:

- 1) ustawa — ustawę z dnia 27 sierpnia 2009 r. o Służbie Celnej;
- 2) należności — diety na pokrycie zwiększonych kosztów wyżywienia, zwrot kosztów przejazdów na trasie od miejscowości rozpoczęcia podróży do miejscowości stanowiącej cel podróży i z powrotem, zwrot kosztów noclegów albo ryczałt za nocleg, ryczałt za dojazd środkami komunikacji miejscowej, zwrot innych niezbędnych, udokumentowanych wydatków — przysługujące funkcjonariuszowi z tytułu podróży służbowej odbywanej na obszarze kraju;
- 3) miejsce pełnienia służby — miejscowość, w której funkcjonariusz pełni służbę;
- 4) pojazd służbowy — pojazd pozostający w dyspozycji Służby Celnej.

§ 3. Podróż służbowa, zwana dalej „podróżą”, obejmuje, określony w pisemnym lub ustnym poleceniu wyjazdu służbowego, okres od wyjazdu funkcjonariusza — w celu wykonywania czynności służbowych na obszarze kraju — poza miejsce pełnienia służby do jego powrotu.

§ 4. Decyzje w sprawie podróży, w szczególności: wydanie polecenia wyjazdu służbowego, przyznanie zaliczki na niezbędne koszty podróży oraz wypłata należności z tytułu podróży odbytej przez funkcjonariusza, podejmuje kierownik urzędu, w którym funkcjonariusz pełni służbę, zwany dalej „kierownikiem urzędu”.

§ 5. 1. Kierownik urzędu w poleceniu wyjazdu służbowego określa:

- 1) datę i miejscowość rozpoczęcia i zakończenia podróży;
- 2) rodzaj i klasę środka transportu, uwzględniając posiadane przez funkcjonariusza ulgi, bez względu na to, z jakiego tytułu ulga na dany środek przysuguje.

2. Kierownik urzędu może uznać za miejscowość rozpoczęcia lub zakończenia podróży miejscowość stałego lub czasowego pobytu funkcjonariusza, jeżeli spowoduje to zmniejszenie kosztów podróży.

3. Funkcjonariusz, który w czasie podróży towarzyszy przedstawicielom państw obcych przebywającym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, odbywa przejazd tym samym środkiem transportu, i w tej samej klasie, którym podróżują przedstawiciele państw obcych.

§ 6. 1. Funkcjonariuszowi z tytułu podróży przysługują:

- 1) diety na pokrycie zwiększonych kosztów wyżywienia;
- 2) zwrot kosztów:
 - a) przejazdów na trasie od miejscowości rozpoczęcia podróży do miejscowości stanowiącej cel podróży i z powrotem,
 - b) noclegów;
- 3) ryczałt za:
 - a) nocleg — w przypadkach, o których mowa w § 9 ust. 2 i 3,
 - b) dojazd środkami komunikacji miejscowej;
- 4) zwrot innych niezbędnych, udokumentowanych wydatków.

2. Funkcjonariuszowi przebywającemu w podróży trwającej co najmniej 10 dni przysuguje zwrot kosztów przejazdów do miejscowości stałego lub czasowego pobytu i z powrotem, jeżeli podróż odbywała się w dniu wolnym od służby.

§ 7. 1. Kwotę diety przysługującej funkcjonariuszowi ustala się w wysokości i na zasadach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 77⁵ § 2 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. — Kodeks pracy (Dz. U. z 1998 r. Nr 21, poz. 94, z późn. zm.²⁾).

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej — finanse publiczne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. Nr 216, poz. 1592).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 113, poz. 717, z 1999 r. Nr 99, poz. 1152, z 2000 r. Nr 19, poz. 239, Nr 43, poz. 489, Nr 107, poz. 1127 i Nr 120, poz. 1268, z 2001 r. Nr 11, poz. 84, Nr 28, poz. 301, Nr 52, poz. 538, Nr 99, poz. 1075, Nr 111, poz. 1194, Nr 123, poz. 1354, Nr 128, poz. 1405 i Nr 154, poz. 1805, z 2002 r. Nr 74, poz. 676, Nr 135, poz. 1146, Nr 196, poz. 1660, Nr 199, poz. 1673 i Nr 200, poz. 1679, z 2003 r. Nr 166, poz. 1608 i Nr 213, poz. 2081, z 2004 r. Nr 96, poz. 959, Nr 99, poz. 1001, Nr 120, poz. 1252 i Nr 240, poz. 2407, z 2005 r. Nr 10, poz. 71, Nr 68, poz. 610, Nr 86, poz. 732 i Nr 167, poz. 1398, z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 133, poz. 935, Nr 217, poz. 1587 i Nr 221, poz. 1615, z 2007 r. Nr 64, poz. 426, Nr 89, poz. 589, Nr 176, poz. 1239, Nr 181, poz. 1288 i Nr 225, poz. 1672, z 2008 r. Nr 93, poz. 586, Nr 116, poz. 740, Nr 223, poz. 1460 i Nr 237, poz. 1654 oraz z 2009 r. Nr 6, poz. 33, Nr 56, poz. 458, Nr 58, poz. 485, Nr 98, poz. 817, Nr 99, poz. 825, Nr 115, poz. 958 i Nr 157, poz. 1241.

2. Jeżeli podróż trwa:

1) nie dłużej niż dobę i wynosi:

- a) od 8 do 12 godzin — przysługuje połowa diety,
- b) ponad 12 godzin — przysługuje dieta w pełnej wysokości;

2) dłużej niż dobę — za każdą dobę przysługuje dieta w pełnej wysokości, a za niepełną, ale rozpoczętą dobę:

- a) do 8 godzin — przysługuje połowa diety,
- b) ponad 8 godzin — przysługuje dieta w pełnej wysokości.

3. Dieta nie przysługuje:

1) jeżeli funkcjonariusz otrzymuje bezpłatnie całodziennne wyżywienie w naturze albo równoważnik pieniężny w zamian za wyżywienie, o którym mowa w art. 136 ust. 1 ustawy;

2) za czas delegowania do miejscowości stałego lub czasowego pobytu funkcjonariusza oraz w przypadkach, o których mowa w § 6 ust. 2.

§ 8. 1. Zwrot kosztów przejazdów środkami komunikacji publicznej obejmuje cenę biletu środka transportu właściwego do odbycia podróży wraz z opłatami dodatkowymi, z uwzględnieniem przysługującej funkcjonariuszowi ulgi, bez względu na to, z jakiego tytułu ulga na dany środek transportu przysługuje.

2. Zwrot kosztów przejazdów pojazdem innym niż pojazd służbowy następuje na warunkach i w wysokości określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 77⁵ § 2 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. — Kodeks pracy.

3. Zwrot kosztów przejazdów nie przysługuje, jeżeli funkcjonariusz odbywa podróż pojazdem służbowym.

§ 9. 1. Funkcjonariuszowi, któremu w czasie podróży nie zapewniono bezpłatnego noclegu, przysługuje zwrot kosztów z tytułu noclegu w hotelu lub innym obiekcie świadczącym usługi hotelarskie, w wysokości stwierdzonej rachunkiem za pobyt.

2. Funkcjonariuszowi, który nie przedłoży rachunku, o którym mowa w ust. 1, przysługuje ryczałt za nocleg w wysokości 150 % diety.

3. Funkcjonariuszowi przysługuje ryczałt za nocleg, jeżeli nocleg obejmuje co najmniej 6 godzin, przypadających pomiędzy godziną 21⁰⁰ a 7⁰⁰.

4. Funkcjonariuszowi, który ze względu na brak możliwości uzyskania noclegu w miejscowości stanowiącej cel podróży korzystał z noclegu w miejscowości pobliskiej, przysługuje również zwrot kosztów przejazdu publicznym środkiem komunikacji z miejscowości stanowiącej cel podróży do miejscowości pobliskiej i z powrotem.

5. Funkcjonariuszowi nie przysługuje zwrot kosztów noclegu lub ryczałt za nocleg w podróży:

1) za czas przejazdu oraz czas pobytu w miejscu pełnienia służby bądź w miejscowości stałego lub czasowego pobytu funkcjonariusza;

2) gdy z miejscowości stanowiącej cel podróży istnieje dogodnie połączenie komunikacyjne umożliwiające codzienny powrót do miejsca pełnienia służby bądź miejscowości stałego lub czasowego pobytu funkcjonariusza.

§ 10. W przypadku niewyodrębnienia w rachunku, o którym mowa w § 9 ust. 1, kosztów noclegu i kosztów wyżywienia do rozliczenia kosztów podróży funkcjonariusz dołącza oświadczenie o uwzględnieniu w rachunku kosztów całodziennego wyżywienia.

§ 11. 1. Na pokrycie kosztów dojazdów publicznymi środkami komunikacji miejscowej funkcjonariuszowi przysługuje ryczałt w wysokości 20 % diety za każdą rozpoczętą dobę podróży.

2. Ryczałt, o którym mowa w ust. 1, nie przysługuje, jeżeli funkcjonariusz nie ponosi kosztów dojazdów.

3. Przepisu ust. 1 nie stosuje się, jeżeli na wniosek funkcjonariusza kierownik urzędu wyrazi zgodę na pokrycie udokumentowanych kosztów dojazdów środkami komunikacji miejscowej.

§ 12. Funkcjonariuszowi odbywającemu podróż przyznaje się, na jego pisemny wniosek, zaliczkę na niezbędne koszty podróży wynikające ze wstępnej kalkulacji tych kosztów.

§ 13. 1. Funkcjonariusz zobowiązany jest do rozliczenia kosztów podróży i pobranej zaliczki w terminie 14 dni od dnia zakończenia podróży.

2. Rozliczenia kosztów podróży dokonuje się na podstawie załączonych przez funkcjonariusza dokumentów (bilety, rachunki) potwierdzających wysokość poniesionych wydatków nieobjętych ryczałtami oraz oświadczeń mających wpływ na prawo do diet, ryczałtów lub zwrotu innych kosztów podróży bądź na ich wysokość.

3. W przypadku gdy nie jest możliwe określenie kosztów przejazdów na podstawie biletów, zwrotu kosztów dokonuje się w wysokości najniższej ceny biletu na przejazd w drugiej klasie pociągu pospiesznego na daną odległość.

§ 14. Wypłata należności z tytułu podróży następuje w terminie 14 dni od dnia przedłożenia dokumentów, o których mowa w § 13 ust. 2. W szczególnie uzasadnionych przypadkach kierownik urzędu może podjąć decyzję o przedłużeniu do 30 dni terminu wypłaty należności z tytułu podróży.

§ 15. Do podróży, których data rozpoczęcia przypada przed dniem wejścia w życie rozporządzenia, stosuje się przepisy dotychczasowe.

§ 16. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 31 października 2009 r.

Minister Finansów: w z. *E. Suchocka-Roguska*